

Arrest

nr. 206 098 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER HASSELT
Sint Annalaan 608/gelijkvloers
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Kampirak een dorp in het district Dahana- I-Ghuri gelegen in de provincie Baghlan. U verklaart dat uw vader bij de Afghaanse lokale politie (ALP) werkzaam was. Omwille van zijn beroep werd hij vermoord door de taliban. U verklaart zelf te zijn aangereden door de taliban bij een terroristische aanslag. U revalideerde acht à negen maanden en verliet het land. U kwam in België aan op 24 augustus 2015 en vroeg dezelfde dag asiel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara, een brief dd. 29 maart 2016 van psycholoog Jansen Jan, een attest dd. 21 december 2016 van Dr. Van Herzele Dirk, een attest dd. 22 december 2016 van dr. Standaert Filip en een paar röntgenfoto's.

B. Motivering

Vooreerst moet er worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 18 september 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002 en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014 en die aantoont dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw hele leven in Kampirak, een dorp in het district Dahana-I-Ghuri, zou gewoond hebben.

Vooreerst komt uw kennis van de lokale geografie van uw regio van herkomst op sommige vlakken ingestudeerd over en is deze op andere vlakken niet in overeenstemming te brengen met informatie in handen van het CGVS. Zo blijkt dat u er niet van op de hoogte bent welke districten er aan uw eigen district grenzen. U stelt enkel Doshi en Tala Barfak te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12). Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het district Tala Wa Barfak geen grens heeft met het district Dahana-I-Ghuri. Verder grenzen de districten Puli Kumri van de provincie Baghlan, Khuram Wa Sarbagh en Ruyi Du Ab van de provincie Samangan wel aan het district Dahana-I-Ghuri. Er werd u tevens gevraagd of u aangrenzende provincies van de provincie Baghlan kent. U verklaart enkel Kunduz te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12). Nochtans blijkt uit informatie dat naast Kunduz, de provincies Samangan, Takhar, Pansjir, Parwan en Bamiyan een grens hebben met de provincie Baghlan. U hebt er bovendien geen idee van in welke richting Kunduz dan wel gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12).

U verklaart de namen van enkele dorpen te kennen in uw regio – o.a. Larkhawi, Charmab en Bande Sarak – en verklaart ook te weten waar ze liggen. Toen u echter gevraagd werd via welke plaatsen u naar de plaats Larkhawi gaat, verklaart u enkel Bande Sarak te kennen op die weg. U stelt ook dat Charmab na Larkhawi gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat Larkhawi vanuit Kampirak aan de andere kant van Charmab ligt. Het feit dat u daarvan niet op de hoogte bent is opmerkelijk. Gevraagd naar dorpen op weg van Kampirak naar het districtcentrum, kunt u zich naast Bande Sarak, Charmab, Larkhawi en Kajaki geen andere dorpen herinneren (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat er een tiental dorpen op die weg gelegen zijn. Vervolgens stelt u de berg Dorumbak te kennen. Toen u echter gevraagd werd of u kon uitleggen via welke plaatsen u naar die plaats kon reizen stelt u geen enkele plaats te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 11). Nochtans blijkt uit informatie dat het dorp Sardaw op deze weg gelegen is. Het is opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bent.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u niet op de hoogte bent van rivieren of stromen in het district Dahana-I-Ghuri. U stelt dat er geen rivier in de buurt is en dat uw regio geen rivier heeft. U hebt er evenmin idee van of er in plaatsen rond uw district rivieren waren (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 10). Uit informatie blijkt nochtans dat er door het district Dahana-I-Ghuri verschillende stromen en rivieren lopen waaronder Tund Darreh, Khug Darreh, Darreh Charmab, Jar-e Sayqagh en de Pashagowl. Overigens verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 februari 2016 vreemd genoeg nog dat u naast de rivier Qol-e-Shesma woonde, wat uw bewering geen enkele rivier te kennen in uw regio des te merkwaardiger maakt (DVZ verklaring, vraag 10).

U slaagt er ook niet in gedetailleerde en concrete verklaringen af te leggen over verschillende gebeurtenissen die in het district Dahana-I-Ghuri plaatsgrepen. U verklaart dat er veel gevechten waren, dat er veel aanvallen waren maar kan op geen enkel moment duidelijk meer uitleg verschaffen over deze feiten. U stelt dat de Jumat Khana in uw dorp beschoten werd maar kunt hier, gevraagd om verduidelijking, geen verdere informatie over geven (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 14-15). Gevraagd om uitleg te geven over belangrijke veiligheidsincidenten in het district Dahana-I-Ghuri stelt u dat er een gevecht was tussen de overheid en de taliban maar ook hierover brengt u weinig concrete elementen aan (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 15). Daarnaast haalt u ook aan dat een malik van een ander dorp werd gedood maar kan hier verder niets over vertellen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 16). U stelt dat u zich verder niets herinnerde maar verklaart dat er veel aanvallen zijn. U geeft echter aan over geen enkele aanval meer details te kunnen geven (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 16). U haalt aan dat er gevechten met de taliban waren en dat de taliban uw regio in handen kreeg. U kan echter niet zeggen wanneer de taliban uw district overnam, maar verklaart klein geweest te zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 15). Het is opmerkelijk dat u zeer weinig informatie kunt geven over de gebeurtenissen in uw regio van herkomst. Gelet op de verregaande impact van de burgeroorlog en de geweldsincidenten in Afghanistan op het dagelijkse leven van de Afghaanse burgers, kan wel degelijk enige kennis hierover worden verwacht indien u werkelijk tot aan uw vertrek naar België in Afghanistan heeft verbleven. Het loutere feit dat niet veel buiten kwam, doet hieraan geenszins afbreuk (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 16). U laat geen doorleefde indruk na en er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen altijd in het district Dahana-I-Ghuri of de provincie Baghlan gewoond te hebben.

Ten slotte is het ook merkwaardig dat u weinig van de politieke realiteit in het district Dahana-I-Ghuri en de provincie Baghlan op de hoogte bent. U stelt geen enkele leider te kennen van de taliban in uw regio en kent evenmin groeperingen van de taliban die werkzaam zijn in uw regio. Daarnaast stelt u niet op de hoogte te zijn van wie de gouverneur van de provincie Baghlan was (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 21). U stelt dat Khanzada, waarvan u de familienaam niet kent, het districtshoofd van Dahana-I-Ghuri is maar kunt niet zeggen sinds wanneer hij aan de macht was. U kent geen enkel ander districtshoofd van Dahana-I-Ghuri. Opmerkelijk is dat u verklaart dat er iedere week een nieuw districtshoofd is (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 20). Ook hier overtuigt uw kennis niet.

Ter verklaring van uw gebrekkige kennis verwijst u verschillende keren naar uw leeftijd en uw beperkte scholing (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12-13 en p. 23). Er dient echter worden gesteld dat een beperkte scholing niet kan verklaren dat u niet op de hoogte bent zijn van zaken die tot uw dagdagelijkse leefomgeving behoren. Een beperkte scholing heeft immers niet tot gevolg dat de verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast zodat er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat u in staat moet worden geacht om kennisvragen te beantwoorden betreffende uw directe omgeving en het dagdagelijkse leven in uw beweende regio van herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-I-Ghuri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dahana-I-Ghuri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u aangebrachte stukken volstaan niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Wat betreft het Belgisch medisch attest dd. 21 december 2016 van Dr. Van Herzele Dirk, het medisch attest dd. 22 december 2016 van dr. Standaert Filip en de röntgenfoto's moet worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin u de vermelde verwondingen opliep. Uit het attest blijkt immers dat de arts zich wat dit betreft baseerde op uw verklaringen hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Het attest is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Inzake de taskara moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Het psychologisch rapport dd. 29 maart 2016 van psycholoog Jansen Jan is niet van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de vaststellingen die hierboven zijn gemaakt. De psycholoog baseerde zich op uw verklaringen, hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Bovendien wordt in het attest enkel melding gemaakt van stress en vergeetachtigheid hetgeen niet als voldoende verklaring kan worden aanzien voor uw beperkte kennis van de omgeving waarin u volgens uw verklaringen zou zijn opgegroeid.

Concluderend moet er worden gesteld dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 23). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 24).

U verklaart nergens elders gewoond te hebben. U verklaart verder dat u er als Afghaan, Hazara en Ismaeliet uitziet (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 24). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en

48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: "(...)"

Vooreerst moet er worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 18 september 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002 en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014 en die aantoont dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. (...)

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw hele leven in Kampirak, een dorp in het district Dahana-I-Ghuri, zou gewoond hebben.

Vooreerst komt uw kennis van de lokale geografie van uw regio van herkomst op sommige vlakken ingestudeerd over en is deze op andere vlakken niet in overeenstemming te brengen met informatie in handen van het CGVS. Zo blijkt dat u er niet van op de hoogte bent welke districten er aan uw eigen district grenzen. U stelt enkel Doshi en Tala Barfak te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12). Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het district Tala Wa Barfak geen grens heeft met het district Dahana-I-Ghuri. Verder grenzen de districten Puli Kumri van de provincie Baghlan, Khuram Wa Sarbagh en Ruyi Du Ab van de provincie Samangan wel aan het district Dahana-I-Ghuri. Er werd u tevens gevraagd of u aangrenzende provincies van de provincie Baghlan kent. U verklaart enkel Kunduz te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12). Nochtans blijkt uit informatie dat naast Kunduz, de provincies Samangan, Takhar, Pansjir, Parwan en Bamiyan een grens hebben met de provincie Baghlan. U hebt er bovendien geen idee van in welke richting Kunduz dan wel gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12).

U verklaart de namen van enkele dorpen te kennen in uw regio – o.a. Larkhawi, Charmab en Bande Sarak – en verklaart ook te weten waar ze liggen. Toen u echter gevraagd werd via welke plaatsen u naar de plaats Larkhawi gaat, verklaart u enkel Bande Sarak te kennen op die weg. U stelt ook dat Charmab na Larkhawi gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat Larkhawi vanuit Kampirak aan de andere kant van Charmab ligt. Het feit dat u daarvan niet op de hoogte bent is opmerkelijk. Gevraagd naar dorpen op weg van Kampirak naar het districtscentrum, kunt u zich naast Bande Sarak, Charmab, Larkhawi en Kajaki geen andere dorpen herinneren (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat er een tiental dorpen op die weg gelegen zijn. Vervolgens stelt u de berg Dorumbak te kennen. Toen u echter gevraagd werd of u kon uitleggen via welke plaatsen u naar die plaats kon reizen stelt u geen enkele plaats te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 11). Nochtans blijkt uit informatie dat het dorp Sardaw op deze weg gelegen is. Het is opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bent.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u niet op de hoogte bent van rivieren of stromen in het district Dahana-I-Ghuri. U stelt dat er geen rivier in de buurt is en dat uw regio geen rivier heeft. U hebt er evenmin idee van of er in plaatsen rond uw district rivieren waren (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 10). Uit informatie blijkt nochtans dat er door het district Dahana-I-Ghuri verschillende stromen en rivieren lopen waaronder Tund Darreh, Khug Darreh, Darreh Charmab, Jar-e Sayqagh en de Pashagowl. Overigens verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 februari 2016 vreemd genoeg nog dat u naast de rivier Qol-e-Shesma woonde, wat uw bewering geen enkele rivier te kennen in uw regio des te merkwaardiger maakt (DVZ verklaring, vraag 10).

U slaagt er ook niet in gedetailleerde en concrete verklaringen af te leggen over verschillende gebeurtenissen die in het district Dahana-I-Ghuri plaatsgrepen. U verklaart dat er veel gevechten waren, dat er veel aanvallen waren maar kan op geen enkel moment duidelijk meer uitleg verschaffen over deze feiten. U stelt dat de Jumat Khana in uw dorp beschoten werd maar kunt hier, gevraagd om

verduidelijking, geen verdere informatie over geven (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 14-15). Gevraagd om uitleg te geven over belangrijke veiligheidsincidenten in het district Dahana-I-Ghuri stelt u dat er een gevecht was tussen de overheid en de taliban maar ook hierover brengt u weinig concrete elementen aan (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 15). Daarnaast haalt u ook aan dat een malik van een ander dorp werd gedood maar kan hier verder niets over vertellen (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 16). U stelt dat u zich verder niets herinnerde maar verklaart dat er veel aanvallen zijn. U geeft echter aan over geen enkele aanval meer details te kunnen geven (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 16). U haalt aan dat er gevechten met de taliban waren en dat de taliban uw regio in handen kreeg. U kan echter niet zeggen wanneer de taliban uw district overnam, maar verklaart klein geweest te zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 15). Het is opmerkelijk dat u zeer weinig informatie kunt geven over de gebeurtenissen in uw regio van herkomst. Gelet op de verregaande impact van de burgeroorlog en de geweldsincidenten in Afghanistan op het dagelijkse leven van de Afghaanse burgers, kan wel degelijk enige kennis hierover worden verwacht indien u werkelijk tot aan uw vertrek naar België in Afghanistan heeft verbleven. Het loutere feit dat niet veel buiten kwam, doet hieraan geenszins afbreuk (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 16). U laat geen doorleefde indruk na en er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen altijd in het district Dahana-I-Ghuri of de provincie Baghlan gewoond te hebben.

Ten slotte is het ook merkwaardig dat u weinig van de politieke realiteit in het district Dahana-I-Ghuri en de provincie Baghlan op de hoogte bent. U stelt geen enkele leider te kennen van de taliban in uw regio en kent evenmin groeperingen van de taliban die werkzaam zijn in uw regio. Daarnaast stelt u niet op de hoogte te zijn van wie de gouverneur van de provincie Baghlan was (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 21). U stelt dat Khanzada, waarvan u de familienaam niet kent, het districtshoofd van Dahana-I-Ghuri is maar kunt niet zeggen sinds wanneer hij aan de macht was. U kent geen enkel ander districtshoofd van Dahana-I-Ghuri. Opmerkelijk is dat u verklaart dat er iedere week een nieuw districtshoofd is (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 20). Ook hier overtuigt uw kennis niet.

Ter verklaring van uw gebrekkige kennis verwijst u verschillende keren naar uw leeftijd en uw beperkte scholing (CGVS, gehoorverslag dd. 20 maart 2017, p. 12-13 en p. 23). Er dient echter worden gesteld dat een beperkte scholing niet kan verklaren dat u niet op de hoogte bent zijn van zaken die tot uw dagdagelijkse leefomgeving behoren. Een beperkte scholing heeft immers niet tot gevolg dat de verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast zodat er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat u in staat moet worden geacht om kennisvragen te beantwoorden betreffende uw directe omgeving en het dagdagelijkse leven in uw beweerde regio van herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-I-Ghuri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dahana-I-Ghuri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u aangebrachte stukken volstaan niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Wat betreft het Belgisch medisch attest dd. 21 december 2016 van Dr. Van Herzele Dirk, het medisch attest dd. 22 december 2016 van dr. Standaert Filip en de röntgenfoto's moet worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin u de vermelde verwondingen opliep. Uit het attest blijkt immers dat de arts zich wat dit betreft baseerde op uw verklaringen hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Het attest is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Inzake de taskara moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Het psychologisch rapport dd. 29 maart 2016 van psycholoog Jansen Jan is niet van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de vaststellingen die hierboven zijn gemaakt. De psycholoog baseerde zich op uw verklaringen, hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Bovendien wordt in het attest enkel melding gemaakt van stress en vergeetachtigheid hetgeen niet als voldoende verklaring kan worden aanzien voor uw beperkte kennis van de omgeving waarin u volgens uw verklaringen zou zijn opgegroeid.

Concluderend moet er worden gesteld dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

(...)".

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

2.4. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen.

Waar verzoeker een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR citeert, dient erop gewezen dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Waar verzoeker stelt dat rekening dient te worden gehouden met de politieke, historische en actuele situatie in Afghanistan en dat men zich niet mag beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen, laat hij na *in concreto* uiteen te zetten waar volgens hem geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met de politieke, historische en actuele situatie in Afghanistan en waar men zich volgens hem zou hebben beperkt tot een restrictieve lezing van welke geïsoleerde elementen.

Aangaande verzoekers leeftijd moet worden opgemerkt dat uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat verzoeker op 4 september 2015 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar waardoor verzoeker op dat ogenblik een minimumleeftijd had van 18,6 jaar. Het resultaat van deze medische analyse kan niet in de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden betwist. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (stuk 17.01). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Daarenboven laat hij in onderhavig verzoekschrift na *in concreto* aan te duiden welke van zijn antwoorden volgens hem niet voldoende precies waren of welke antwoorden hij zou hebben gegeven indien hij het belang van de precisie ervan wél zou hebben beseft, hetgeen, gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep, niet ernstig is.

Wat betreft de voorgehouden psychische stoornissen en neergelegde documenten blijkt uit de voormelde motieven dat ook hier rekening werd mee gehouden:

"De door u aangebrachte stukken volstaan niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Wat betreft het Belgisch medisch attest dd. 21 december 2016 van Dr. Van Herzele Dirk, het medisch attest dd. 22 december 2016 van dr. Standaert Filip en de röntgenfoto's moet worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin u de vermelde verwondingen opliep. Uit het attest blijkt immers dat de arts zich wat dit betreft baseerde op uw verklaringen hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Het attest is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. (...)"

Het psychologisch rapport dd. 29 maart 2016 van psycholoog Jansen Jan is niet van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de vaststellingen die hierboven zijn gemaakt. De psycholoog baseerde zich op uw verklaringen, hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Bovendien wordt in het attest enkel melding gemaakt van stress en vergeetachtigheid hetgeen niet als voldoende verklaring kan worden aanzien voor uw beperkte kennis van de omgeving waarin u volgens uw verklaringen zou zijn opgegroeid.(...)".

Per aanvullende nota van 9 april 2018 brengt verzoeker een psychologisch rapport bij van 17 maart 2018 van psycholoog Jan Jansen (stuk 1), waaruit volgens hem blijkt dat hij nog steeds wordt opgevolgd met betrekking tot de traumatische gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt. Uit dit rapport blijkt niets anders dan wat met betrekking het eerdere rapport van psycholoog Jansen werd gesteld. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Waar verzoeker erop wijst dat hij in begeleiding is bij een psycholoog en wel degelijk kampt met problemen en stress moet worden opgemerkt dat hij niet aantoonbaar hierdoor niet bij machte te zijn geweest om tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijke antwoorden te geven op een aantal elementaire vragen omtrent de door hem voorgehouden streek van herkomst en verblijf.

Ook met betrekking tot verzoekers intellectuele vermogens moet worden opgemerkt dat zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire vragen in verband met de geografie van zijn beweerde regio van afkomst. Een beperkte scholing kan niet verklaren dat hij niet op de hoogte is van zaken die tot zijn dagdagelijkse leefomgeving behoren. Een beperkte scholing heeft immers niet tot gevolg dat de verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast zodat er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat verzoeker in staat moet worden geacht om kennisvragen te beantwoorden betreffende zijn directe omgeving en het dagelijkse leven in zijn beweerde regio van herkomst.

Verder stelt verzoeker dat zijn problemen volgens hem nog steeds actueel zijn, dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst vreest door de taliban te worden gedood en dat hij door de gebrekkige werking van de Afghaanse politie en justitie gegronde redenen heeft om voor zijn leven en zijn fysieke integriteit te vrezen. Hierbij verliest hij evenwel de pertinente motieven in de bestreden beslissing volledig uit het oog. Bovendien laat hij opnieuw na *in concreto* uiteen te zetten waarom zijn problemen volgens hem nog steeds actueel zijn en waarom hij door de gebrekkige werking van de Afghaanse politie en justitie gegronde redenen zou hebben om te vrezen voor zijn leven en zijn fysieke integriteit. Waar hij stelt dat hij zijn eerdere verklaringen alleen kan bevestigen, dient opgemerkt dat het louter herhalen en volharden in reeds afgelegde verklaringen op zich bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen. Hierbij kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

De door verzoeker geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is.

Met het betoog dat verzoeker wenst te herhalen dat hij eerlijk is betreffende zijn recente verblijfplaats en dat verscheidene dorpsgenoten een statuut in België bekwamen en bereid zijn om getuigenissen af te leggen doet verzoeker geen afbreuk aan de voormelde concrete vaststellingen die gebaseerd zijn op verzoekers eigen verklaringen. Ook het argument dat indien hij de verwerende partij bewust had willen misleiden en zich dan ook beter had voorbereid doet hier evenmin afbreuk aan.

Wat betreft de bij de aanvullende nota van 9 april 2018 neergelegde Afghaanse verklaring van de middelbare school, de puntenlijst van verzoeker van de laatste vier jaren en de leerlingenkaart stelt de Raad vast dat dit allen fotokopieën zijn. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen andere vakken dan het vak "Dari" kan opnoemen (stuk 4, gehoorverslag, p. 13). Indien verzoeker daadwerkelijk tot zijn elfde levensjaar naar school is geweest, acht de Raad het nu niet aannemelijk dat

verzoeker niet verder komt dan het vak "Dari" terwijl uit de voorgelegde puntenlijst blijkt dat verzoeker tal van andere vakken volgde op school. Bovendien wordt opgemerkt dat op de voorgelegde leerlingenkaart verzoekers geboortjaar, het schooljaar, het nummer van de taskara, en de datum niet werden ingevuld, hetgeen afbreuk doet aan de geldigheid van een dergelijk document, gezien kan worden verwacht dat deze elementaire aspecten op een leerlingenkaart worden ingevuld. De Afghaanse verklaring van de middelbare school draagt overigens evenmin enige datum en is aan de directie van de school gericht. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker in het bezit is van een dergelijk intern document van de school.

Wat betreft de Afghaanse vaccinatiekaart voor cholera van verzoekers grootvader, de drie Afghaanse belastingsbewijzen en de enveloppe gestuurd vanuit Kampirak die ter staving van verzoekers langdurig verblijf in de regio worden voorgelegd, moet worden opgemerkt dat ze betrekking hebben op verzoekers familie, maar bieden ze geen enkele indicatie voor verzoekers afkomst en verblijf in de regio. Hierbij moet worden opgemerkt dat op de vaccinatiekaart van verzoekers grootvader de verblijfplaats en de datum van vaccinatie onleesbaar is. Op de belastingsbewijzen wordt weliswaar melding gemaakt van verzoekers overgrootvader, die woonachtig is in Kampirak, maar het gaat om betalingsbewijzen van de jaren 1944, 1945 en 1946. Dergelijke oude stukken bieden geen enkele indicatie van verzoekers werkelijke streek van herkomst noch van zijn verblijf de laatste jaren voor zijn vertrek. De enveloppe gestuurd vanuit Kampirak toont enkel aan dat verzoeker post ontving vanuit Kampirak, maar dit vormt geen bewijs dat verzoeker werkelijk van daar afkomstig is noch er de laatste jaren heeft verbleven.

Bijkomend worden bij deze aanvullende nota de taskara's gevoegd van verzoekers grootvader, vader en moeder als bewijs van hun Afghaanse nationaliteit. Verzoeker legt tevens een ontvangstbewijs neer van de betaling van de grondbelasting als bewijs van zijn woonplaats/bewijsplaats.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met hierbij gevoegd de vertalingen van de voormelde taskara's en het ontvangstbewijs.

Wat betreft de taskara's die ter staving van hun Afghaanse nationaliteit worden neergelegd, moet worden opgemerkt dat de Afghaanse nationaliteit niet ter discussie staat. Uit de vertaling blijkt tevens dat het ontvangstbewijs op naam van verzoekers grootvader staat, maar dat het gaat over een betaling uitgevoerd in 1951. Ook hier biedt een dergelijk oud stuk geen enkele indicatie over verzoekers afkomst en verblijf de laatste jaren.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Dergelijke vaststellingen samen met de informatie waaruit blijkt dat corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken een wijd verspreid gegeven is bij het verkrijgen van Afghaanse documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden, maakt dat aan verzoekers neergelegde documenten geen bewijswaarde kan worden gehecht.

Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat dat deze documenten niet aantonen dat verzoekers de laatste jaren voor zijn vertrek in Kampirak is verbleven.

Waar verzoeker in de aanvullende nota nog de toelichting geeft dat "*darreh*" in het Nederlands "*vallei*" wil zeggen en geenszins rivier of stroom en de vertaling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wat dit aspect verkeerd is, moet worden opgemerkt dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat er sprake is van een verkeerde vertaling. Uit het gehoorverslag blijkt dat de vraag "*Kent u namen van valleien (dara) in uw district?*" werd gesteld (stuk 4, gehoorverslag, p. 11). Hieruit blijkt dat het woord "*darreh*" wel degelijk vertaald werd als "*vallei*". Verzoeker toont dan ook niet aan dat er *in casu* een foutieve vertaling is gebeurd wanneer gepolst werd naar rivieren of stromen.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Kampirak in het district Dahana-I-Ghuri in de provincie Baghlan. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift verder aanvoert dat zijn mentaliteit en gedachtegang na een verblijf van meer dan één jaar in Europa totaal zijn veranderd en dat hij hierdoor tot een bijzonder

kwetsbare groep behoort en informatie bijbrengt over verwesterde terugkeerders, dient vastgesteld dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan te verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon. Verzoeker toont niet *in concreto* aan waarom of op welke wijze zijn mentaliteit en gedachtegang door zijn verblijf van meer dan een jaar in Europa volgens hem dermate zouden zijn gewijzigd dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst zou behoren tot een bijzonder kwetsbare groep. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Kampirak in het district Dahana-I-Ghuri in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar de algemeen verslechterde veiligheidssituatie is dan ook niet dienstig.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.10. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF